

UN CAFÉ EN PELAYO CON...

Jesus Cebrià

PILOTARI

¿Qué se pide en el bar?
Un café solo

Lo toma con poco azúcar. Va racionándolo para que le dure la mayor parte de la entrevista.

Jesus Cebrià, en el bar de Pelayo. ■ DAMIÁN TORRES

«Para que los jóvenes se enganchen deben tener una referencia»

«Faltan chavales, pero para eso es necesario que perciban que un Puchol II está en lo más alto y vive bien de la pilota»

«Mi preparador vio en la final su primera partida. Se quedó alucinado por la agresividad del juego, me dijo que no sabe cómo nos lesionamos más»

■ MOISÉS RODRÍGUEZ

VALENCIA. Jesús llevaba a su hijo a jugar a frontenis en el polideportivo de Beniparrell. El muchacho fue progresando y lo apuntó al club de esta disciplina que había en Silla. Allí vio al pequeño Jesús por primera vez Antonio Simarro, que llevaba la escuela de pilota y le invitó a probar. Le gustó y durante un tiempo compaginó ambos deportes. «Bero llegó un momento en que tuve que elegir. Tenía unos 12 años y en el

frontenis te lo tienes que pagar todo. Hoy gracias a Dios vivo de la pilota».

resalta el mitger que hace ocho días ganó su tercera Liga profesional de escala i corda.

«Recuerdo que en la primera que jugué tenía 18 años y fui punter. Formaba equipo con Nuñez y Félix. He ganado mis tres finales», apunta Jesús Cebrià, a sus 35, quiere cerrar el círculo. Por un lado, lleva varios meses barajando impulsar la escuela de Silla después de que Antonio Simarro haya decidido cerrar esa etapa. «Los clubes se fomentan poco. Estoy intentando hacer algo con el Ayuntamiento, pero se necesita ayuda económica. Iba encantado a entrenar a los chavales, pero lo que no puedo hacer es dejar mi faena sin recibir nada a cambio. En Alcàsser hay un buen tinguet, se podría crear

una escuela comarcal y promocionada en los colegios», señala.

La suya es una idea que sirve también para hablar de la situación actual de la pilota. «¿El futuro? Hombre, pues veo una falta de chavales que vengan desde atrás con ganas de engancharse, pero para que eso ocurra nos deben ver bien. Cuando yo tenía 18 años veía a los Sarasol, a Grau, a Nuñez. Estaba recompensado», indica Jesús Cebrià. «Creo que la Fundació está haciendo un trabajo espectacular y eso dará frutos. Los chavales deben tener una referencia y un patrón para engancharse. Es necesario que perciban que hay, por ejemplo, un Puchol II que esté en lo más alto y viva bien de la pilota. Está claro que este deporte te ha de gustar y que detrás de los exitsos hay mucha faena... pero por lo

¿QUIÉN ES JESUS CEBRIÀ?

Sus inicios

Frontenis: Empezó de niño con su padre, jugó hasta los 12 años.
Silla: Antonio Simarro le dijo de probar a fronton a mano. Le gustó.
Beniparrell: Club con el que ganó un Campeonato Intrepobles.

Palmarés

Liga: El de 2018 es su tercer título tras los de 2003 y 2013.
Copa: La ganó en 2008 y fue subcampeón en 2012.
Subcampeón del mundo: En el torneo de Ecuador en 2008.

menos debe estar bien remunerado», indica el veterano mitger.

Jesús ha cambiado su forma de afrontar la preparación. Como muchos, trabajaba con Toni Astorgano hasta que este se ha marchado a China. «Ahora trabajo con Jon Pons, un chaval que está en FutbolCity. Llevó desde diciembre y es una máquina. Ha visto pilota por internet para planificar las sesiones, pero la final de la Liga fue su primera partida en directo. Se quedó alucinado por la agresividad del juego. Me dijo que esto es inhumano, que como nosotros los tobillos no entiendo cómo no nos lesionamos más», señala.

«Concibo la Liga como la Champions de la pilota. Quiero llegar a cuatro títulos, creo que es la cima»

«Preparar un torneo me encanta. El día a día no tiene ese aliciente, pero tampoco lo puedes quitar de golpe»

Además de cambiar de preparador por necesidades del guión, Jesús Cebrià ha modificado el modo de afrontar la temporada. Señala que cada vez le ve menos sentido al día a día. «Soy una persona que se movía jugando y voy por sensaciones. Me preparo un torneo y me encanta, pero el día a día no tiene ese aliciente. Te pasas dos horas jugando y, ¿para qué? Por un jornal ya estás», comenta Jesús Cebrià. «Entiendo que hay muchos intereses, en el buen sentido de la palabra, es difícil ponerse de acuerdo y no se puede quitar de golpe. Pero hay que buscar alicientes para el jugador. He sacrificado partidas del día a día para ir al gimnasio y llegar bien a las de Liga, que es lo que toca», argumenta el mitger de Silla.

El pilotari sigue mostrándose ambicioso a sus 35 años. «Concibo la Liga como la Champions de la vauqueta y me gustaría llegar a cuatro, creo que esa es la cima. Estaría contento con ganar otra antes de retirarme. Dani se retiró con 42 y Sarasol, con 40. Cuidándome tengo margen», proclama. «Es un objetivo, me lo voy a marcar. Nunca lo he hecho, siempre he sido un jugador humilde, pero ahora quiero hacerlo. Quiero disfrutar y experimentar algo más», señala Jesús Cebrià.

En ese sentido, el mitger de Silla hace una reflexión sobre la condición de figuras en la pilota profesional. «Hay veces que bajas tu rendimiento y te apartan, eso nos pasa a todos. Lo bueno es levantarte, seguir con tu marchita», comenta para luego precisar: «Es verdad que esto se menea por el cartel que tienes y por la postura. Yo lo que he tenido me lo he ganado pero algunos tienen más postura y eso cuenta a la hora de que te pongan. Es lo que hay, al final esto es un negocio».

En ese sentido, por ejemplo, defiende la condición de primera figura para Pere Roc II, el resto con el que acaba de ganar la Liga. «Estará consagrado, es una realidad, pero desde el año pasado. ¡Mira el palmarés! Lo ganó todo, pero para la gente está por detrás», defiende Jesús. «Es lo que te decía antes. ¿Quién pone el nombre? Hasta que no se rompa esa dinámica...», concluye.

Ian y Ricardet cierran el círculo

Ganan su primera Liga de raspall cinco años después de lograr la de tecnificación (25-5)

Los potentes saques del resto y la batuta de Canari diluyen el gran inicio de Moltó, Tonet IV y Loria en la final de Bellreguard

MOISÉS RODRÍGUEZ

✉ mrodriguez@lasprovincias.es

dos muchachos de 17 y 18 años con-

BELLESGUARD. Hace cinco años, dos veteranos como Punxa y Coeter II alzaron la Liga de raspall. Antes de la gran partida se disputó otra de chavales. A modo de teloneros,

gura de la modalidad. El de Genovés logró ayer el título más importante de su incipiente carrera y sueña con convertirse en mitger de referencia. «Ian y yo no hemos jugado mucho juntos, pero no nos ha ido mal. Ojalá podamos repetirlo en el futuro», señaló sonriente tras la partida disputada en Bellreguard.

Ambos pilotos cerraron el círculo. Como Canari. «Empiezo a ser de los más veteranos y no tenía la Liga. ¡Ni siquiera había disputado una final!», indicó el mitger de Xe-

raco. «¡No, no! Ya lo hemos hablado. Está claro que vamos a preparar el Individual», comentó. Se refería a la tan recurrente bromita: '¿Te ha destruido ya Moltó, o te ha ratificado?' El resto de Barxeta, antes de retirarse al vestuario, ya comentó entre risas que mantiene al preparador que le ha guiado hasta la final de la Liga y luego le ha impedido revalidar el título que en 2017 alzó junto a Baisca.

Moltó sonreía. Y cualquiera lo diría con el contundente resultado de la final de la Liga: 25-5. «Se me ha escapado la partida, pero me siento feliz porque ya estoy jugando mejor. Me queda controlar algunas situaciones», afirmó. Lo cierto es que el resto de Barxeta, Tonet IV y Loria empezaron de lujo. Se adjudicaron el primer juego en el dau y tuvieron 0-30 y -lo que es más importante-, 30 y val desde el resto. Ian, Canari y Ricardet padecieron.

El número uno recibió un pelotazo en el antebrazo en uno de esos quince azules. Como hizo en La Llosa de Ranes en su momento crítico de la final del Individual, salió del trinquet unos segundos. Le doña el golpe, pero más el hecho de no encontrar su juego. «Anoche estaba más nervioso», admitió. Ayer no pudo marcharse de caza con el padre de su novia porque la veda está cerrada. El paseo por el monte es uno de sus rituales en las horas previas a una gran cita. Tomarse un respiro a mitad de partida, también.

Si no había podido cumplir el primer, al menos probaría con el segundo. Sea un faltsman o no, todo cambió cuando volvió a pisar las lomas. Tres latigazos suyos pusieron el igual a cinco. Cuando el equipo rojo pasó al resto, quien hizo de líder fue Canari. En ese instante, la partida era de poder a poder. «Las he parado hasta con la muñeca. Mira, aquí tengo la marca», comentó mostrando un hematoma en el antebrazo, como el de Ian. El mitger hizo de comandante. Tuvo detalles con Ricardet, como dejarle las pelotas paradas, para que el chico se creciera. Con Ian se limitó a hablarle, a mantenerle concentrado para que soltase sus letales pelotazos. Moltó tuvo val por última vez en la partida, pero el trío rojo sumó 10-5.

En el siguiente juego, se acabó la final. Ian se transformó en algo parecido a Hulk al hacer un quince de saque directo. El chico tímido alzó los brazos y voceó. Lo celebró con Canari, el compañero que había estado dándole ánimos hasta entonces. «¡No veas la coca! que me ha pegado, como si me hubiera pasado un camión por encima!», indicó después el mitger de Xeraco.

La máquina estaba en marcha. La trampa perfecta para aniquilar a Moltó, Tonet IV y Loria. «Uno solo no puede», admitirían después los tres integrantes del equipo azul. Desde el dau, los rojos fueron intratables. Los saques de Ian impedían a sus ri-

Ricardet raspa ante la mirada de Ian y Canari durante la partida de ayer. :: FUNPIVAL

LAS FRASES

Ian Resto	Canari Mitger	Ricardet Punter
«No me siento favorito. Me gusta ir a ganar todos los campeonatos. Ahora, a por la Copa, que no la tengo»	«Hasta el último quince no me lo creía porque sé de la capacidad que tiene Moltó para remontar partidas»	«Es un éxito de equipo. Siempre aspiras a más y yo voy a prepararme para pasar de punter a mitger»
Moltó Resto	Tonet IV Mitger	Loria Punter
«Vuelvo a disfrutar de la pilota. Hemos empezado sin mirar el resultado y luego he fracasado como líder»	«Ellos han jugado más como equipo, nos han quitado la pelota a Loria y a mí y nos han podido»	«Si hubiéramos mantenido la concentración de los primeros juegos, igual el resultado no sería este»

El equipo de Moltó tuvo val para ponerse 10-0, pero la reacción del trío rojo fue letal

PALMARÉS DE LA LIGA

Ganadores	Año
Miguel de C., Leandro y Julio	1984
Miguel de C., Sanchis y Lluís	1985
Sinatero, Pasqualito y Antonio	1986
Sinatero, Pasqualito y Antonio	1987
Malonda II, Balduino y Francisco	1988
Pasqual II y Pinet	1989
Coeter y Leandro	1990
Loripet y Francisco	1991
Pepito, Alberto y Félix	1992
Loripet y Ernesto	1993
Gorxa y Moro	1994
Armando y Morera	1995
Batiste II y Moro	1996
Armando y Ferrilla	1997
Carlos y Morera	1998
Waldo y Moro	1999
Batiste II y Alberto	2000
Fede, Agustí y Ernesto	2001
Carlos y Francisco	2002
Waldo y Francisco	2003
Waldo y Vilare	2004
Loripet, Moro y Batiste II	2005
Juan G., Armando y Galán	2006
Malonda IV, Alberto y Leandro III	2007
Gorxa, Alberto y Galán	2008
Waldo, Salva y Xoto	2009
David, Coeter II y Javi	2010
Waldo y Sidhamed	2011
Waldo y Sanchis	2012
Punxa y Coeter II	2013
Marraní y Josep (Alberto)	2014
Sergio, Alberto y Roberto	2015
Ricardí, Sanchis y Roberto	2016
Moltó y Baisca	2017
Ian, Canari y Ricardet	2018

PROFESSIONALS

LA PISSARRA

- DILLUNS 26 DE MARÇ ● 18.30
- TRINQUET DE XERAGO
- Gudi i Coeter II
- Vercher i Miravalles
- DILLONS 26 DE MARÇ ● 18.30
- TRINQUET DE BORRIANA
- José Salvador i Carlos
- De la Vega i Alvaro
- DIMARTS 27 DE MARÇ ● 18.30
- TRINQUET DE MASSAMAGRELL
- Pere Roc II i Nacho
- Marc i Javi
- DIMARTS 27 DE MARÇ ● 18.30
- TRINQUET DE LA LLOSA DE RAVES
- Mario i Gabi
- Pablo i Llorja

EL COMENÇAMENT

Els dos equips van eixir carregant amb intensitat i restant pilotes impossibles. En els tres primers jocs hi ha gué val en els dos costats

EL CANVI

Mentre que el trio de Ian va continuar repartint-se la feina, el de Moltó va intentar fer ús de les individualitats per a remuntar un error

LA FIGURA

Ian va estar segur i contundent, sumant quinze claus de tretat; però Ricardet i Canari aportaren i molt

van afavorir que els de davant aprofitaren les segones jugades. Els blaus aguantaven el títol amb les raspades de Moltó, però s'imposava el canó del de Senyera.

Amb dos jocs per davall (15-5), la formació blava va deixar de ser un equip. Les individualitats aprofitaven per a fer ús de la seua qualitat. I si bé oferiren algunes restades i quinze de bella factura, l'opció de carregar continuava sent dels que sí que estaven acoblats, d'aquells que es repartien millor la feina.

Els pilotaris, els gran protagonistes

És fonamental que les autoritats facen acte de presència perquè esdeveniments com la final d'ahir tinguen més ressò. Però, alguna cosa està canviant. En el lliurament de trofeus, els pilotaris van tindre la intenció d'agenollar-se per a no tapar en la foto de família a polítics i patrocinadors. Però, com es pot comprovar, acabaren ocupant la primera línia, sent així els veritables protagonistes de la imatge amb la qual es donava per tancada la competició. FUNDACIÓ

La derrota amarga, l'experiència positiva

BELLREGUARD, J. CAMO

■ Tot i la decepció per la derrota, els components de l'equip de Barxeta acabaren satisfets, extractant les conclusions positives que els ha oferit la competició. El més animat era Moltó. «Tres mesos enere volia deixar-me-ho i hui estic jugant la final de la Lliga. Hem punxat, però estic de tornada», comentava. Tonet IV va alabar la capacitat que tin-

MOLTÓ

«Tres mesos enere volia deixar-me-ho i hui estic jugant la final de la Lliga. Torne a disfrutar de la pilota. Encara queden coses per millorar, però estic de tornada. El meu cap ja pensa en l'individualitat»

gueren els rivals per a evitar que ell i Llorja entraren en joc. La lectura positiva va ser que «amb deu anys porte dues finals. Espere que vinguen més», apuntava.

Llorja, quasi de la mateixa quinta de Tonet, es queda amb l'experiència d'haver arribat a la primera final. «Estic molt content. Hem fet una gran lliga i solament hem perdut contra els champions», deia.

Tonet IV ja acumula dues finals, tot i la seua joventut. FUNDACIÓ

PILOTA**RESULTAT**

XXV Lliga Professional. Final

Ian, Canari i Ricardet	25
Moltó, Tonet IV i Lorja	5

BELLREGUARD I J. CANO

@jampilota

■ El conjunt va guanyar a les individuals. Conseqüència: l'equip de Senyera de Ian, Canari i Ricardet és el campió de la màxima competició per equips del raspall, la Lliga Bankia - Trofeu Diputació de València. Enfront, la formació de Barxeta de Moltó, Tonet IV i Ricardet va cedir per 25-5 en partida que es va disputar ahir en el trinquet de

SENYERA, CAMPIÓ

Ian reparteix els mèrits

El millor funcionament com a equip es va imposar a les individualitats del trio de Barxeta en la final

Bellreguard, que es va omplir. Ian va ser el líder indiscutible. És la responsabilitat que implica ser el número u i al de Senyera li pesa cada vegada menys, almenys de cara a la galeria. És impossible saber si està preocupat, nerviós, còmode o segur de la victòria. És de gel i solament es permet alguna llicència, a manera de crit de ràbia, quan aconsegueix algun quinze d'exos que cal fer a temps. Ahir en va sumar uns quants, principalment amb la treta.

Com a líder i pilotari més determinant que és, Ian va manar, però quasi sense parlar. Únicament

PASA A LA PÀGINA SIGÜENT >>

Torna la rivalitat sana

Amb la recuperació de Moltó, els dos grans dominadors del raspall tornen a parlar-se d'igual a igual. Ian és en l'actualitat el número u indiscutible. El de Barxeta ja va avisar ahir que el gran objectiu de la temporada és recuperar el ceptre en el mà. FUNDACIÓ

Cinc anys després, de la prèvia a campions de la Lliga

PER A IAN, CANARI I RICARDET ÉS EL PRIMER TÍTOL EN LA MÀXIMA COMPETICIÓ PER EQUIPS DEL RASPALL

BELLREGUARD I J. CANO

■ Tal dia com ahir, però fa cinc anys, Ian i Ricardet estaven mirant la final de la Lliga de raspall. Abans havien disputat la previa de juvenils.

«Qui ho anava a dir: Va ser quan Ian començava a demostrar que podia ser el gran campió que és hui. Des d'aleshores no hem tingut moltes oportunitats de jugar junts i ara es-

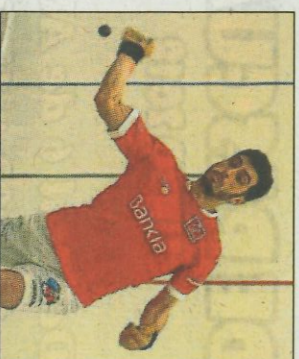
tem celebrant el títol», explicava Ricardet.

El de la localitat de Genovés va demostrar en la final la importància que pot tindre un punter. «No puc entrar tant en joc com els companys i el que he de fer és aprofitar les ocasions», deia.

A més va agrair públicament «la confiança que m'ha atorgat Canari per a jugar moltes pilotes que han

IAN

«M'estic acostumant al roig. No sé on està el límit. El que tinc clar és que continuaré intentant guanyant-ho tot, té igual si és la Lliga, la Copa, l'Individual o una partida del dia a dia»

Canari va tornar a ser un mur. FP

fet que pugua aportar a l'equip. La clau ha estat la unió».

El mitger de Xeraco també apunta al bloc com a principal raó de l'èxit. «Tenim clar que hem de fer el treball brut i deixar jugar a Ian, però tres guanyen i tres perden. Hem sigut una família durant tota la Lliga», comentava.

El de Xeraco, entre rialles, també va aclarir la raó per la qual sol ser ell qui dona les instruccions: «Perquè Ian no parla. I pel meu caràcter em toca fer de líder», afegia per la seua banda Canari.

SUPER DEPORTE

Lunes, 26 de marzo de 2018

Nº 8.636 | Director: Julián Montoro | Precio: 1,10 € | www.superdeporte.es

ACB PHOTO

R. MADRID 83
VALENCIA BC 71
Desconecta tras el descanso y ya es cuarto
[Vidorreta] ▶ 28 a 30
«El balance es para estar contentos»

¿HACIA DÓNDE VA EL PROYECTO DEL VALENCIA? ▶ 2-13

Un año con Mateu

	6 LIGAS	1941/42 1943/44 1946/47 1970/71 2001/02 2003/04		7 COPAS	1941 1949 1954 1967 1979 1999 2008		1 SUPERCOPA DE ESPAÑA	1999		3 UEFAS	1961/62 1962/63 2003/04		2 SUPERCOPAS DE EUROPA	1980/81 2004/05		1 COPA DE EUROPA DE EUROPA	1979/80
---	----------------	--	---	----------------	--	---	------------------------------	------	---	----------------	-------------------------------	---	-------------------------------	--------------------	---	-----------------------------------	---------

Cuando llegó era vital fichar pero no había dinero ni ofertas por ningún jugador. **Se ha logrado** el paso más complicado **y ahora el objetivo** es consolidar al club en la **Champions**

PILOTA ▶ 36-37
Ian, Canari y Ricardet se llevan la final de la Liga Bankia de raspall

LEVANTE UD ENTREVISTA
[Paco López] ▶ 14-17
«Lo primero es salvarse, mi futuro no me preocupa»

FÓRMULA 1 ▶ 32-33
[Alonso] «Ahora nos podemos defender y podemos atacar»

32

El Dorado

SALÓN DE JUEGO Y APUESTAS

4 ENTRADAS DOBLES EN BUTACA VIP

Más información en www.saldonedorado.es o en nuestros establecimientos

SORTEO

EN TODOS LOS SALONES
EL DORADO VALENCIA
EL DORADO MADRID

ATLÉTICO DE MADRID - LEVANTE UD

Canari, Ian i Ricardet alcen el trofeu de campions de la Lliga Bankia de raspall després de vencer en la final al trio de Moltó, Tonet IV i Lorja. FUNDACIÓ

El «coet» de Senyera agafa el relleu

► El trio de Ian, Canari i Ricardet s'imposa al de Moltó, Tonet IV i Lorja a Bellreguard (25-5) i conquereix la Lliga de raspall

P. V./LEVANTE-FEMV VALÈNCIA
 ■ Es van complir els pronòstics. El trio de l'ajuntament de Senyera, format per Ian, Canari i Ricardet, es va proclamar ahr campió de la XXV Lliga Bankia de raspall - Trofeu Diputació de València després de guanyar amb contundència a l'equip de l'Ajuntament de Barxeta, amb Moltó, Tonet IV i Lorja, en la gran final del campionat, a un trinquet de Bellreguard on no hi cabia una agulla.

Com ja va passar en la fase regular del torneig, el trio de Ian es va mostrar superior al de Moltó, qui no va poder mantindre el títol de campió de Lliga i, al igual que en l'últim Individual, va haver de cedir la corona a un Ian en plenitud. Un autèntic coet.

I això que ahir, al principi de la partida, tots sis jugadors semblaven tranquils, relaxats, sense nervis. O almenys eixa ha sigut la sensació que al principi han transmés els sis protagonistes de la final de la Lliga.

La sort de la reballada va caure del costat del trio que vestia de blau, el de Barxeta. Tal com va anunciar en la presentació de la final, Moltó va tirar traure, perquè sempre suposa un punt extra

Canari, Ian, Ricardet, Lorja, Moltó i Tonet IV, amb les autoritats. FUNDACIÓ

d'avantatge en este tipus de cites, malgrat que ja se sap que les estadístiques estan per a trencar-les.

En esta ocasió, però, es van complir i els de Barxeta van sumar el primer joc de l'encontre a la catidral del raspall, amb una escala plena de gom a gom. L'expectació era màxima.

El cert és que Moltó va carregar de valent per enviar pilotades pràcticament imparables, i ben secundat pels seus companys Tonet IV i Lorja va llevar el Val als rojos per inaugurar el marcador. Era la

seua manera de dir que les molèties muscular de la setmana passada havien quedat oblidades i que el campió estava preparat per oferir batalla en la seua competició.

En passar al rest, tot apuntava que el segon joc es tornaria a tenir del color del cel, però Ian va començar a sumar sense parar. En un

obrir i tancar d'ulls, d'un 0-30 per als blaus, l'equip representant de Senyera va aplicar el seu millor joc i va ser capaç de capgirar el marcador per sumar el seu primer joc de l'encontre. La treta del campió del

Individual anava com un «coet», tal com demanava el seu company Canari. Eixa treta va fer molt de mal als seus contrincants, que es van descentrar.

De fet, el trio de roigs que va poder sumar des del rest per tal d'instaurar un 10-5 que feia vibrar als espectadors. Però, d'ahi endavant els de Senyera van ser els únics que van pujar jocs al marcador. Com en les seues millors partides durant la fase regular, l'equip de Ian es va mostrar compacte a més no poder i tant Canari com Ricardet van funcionar com perfectes escuders per evitar lluir el seu dolç estat de forma en la competició per equips més important de la temporada.

Bellreguard, vestit de gala, va presenciar com tres joves jugadors s'emportaven per primera vegada la Lliga Bankia. Ian, Canari i Ricardet ja saben, des d'este diumenge, el que significa guanyar este campionat, tot i que necessitaran uns dies per a assimilar-ho.

Moltó, d'altra banda, cedeix la corona d'altre campionat en el que, fins ahir, manava. Ian, el «coet» de Senyera, ha agafat el seu relleu. Ha començat una rivalitat que promette moltes alegries al trinquet.

QUADRE D'HONOR

Els últims campions

ANY	CAMPIONS
2018	Ian, Canari i Ricardet
2017	Moltó i Brisca
2016	Ricard, Sanclis i Roberto
2015	Sergio, Alberto i Roberto
2014	Marrahi i Josep (Alberto)
2013	Punya i Josep (Alberto)
2012	Waldo i Sanclis
2011	Waldo i Sidhamed
2010	David, Coeter II i Javi
2009	Waldo, Salva i Xoto
2008	Gorra, Alberto i Galán
2007	Malonda IV, Alberto i Leandro III
2006	Juan G., Armando i Galán
2005	Loripet, Moro i Batiste II
2004	Waldo i Villare
2003	Waldo i Francisco
2002	Carlos i Francisco
2001	Fede, Agustí i Ernesto
2000	Batiste III i Alberto
1999	Waldo i Moro
1998	Carlos i Morea
1997	Armando i Terrilla
1996	Batiste III i Moro
1995	Armando i Morea

La catedral del raspall fa escola

► Una trentena d'alumnes formen la jove pedrera del club de Bellreguard, gestionada per Hugo Peris

PEDRO VALERO VALÈNCIA

■ Sobre les mateixes il·loes en les que Ian, Canari i Ricardet II es van proclamar albir campions de la Lliga, una trentena d'aprenents de pilotari practiquen cada setmana. Són els alumnes de la jove escola del club de Bellreguard, que té la catedral del raspall com immillorable escenari per formar a les noves figures de la pilota valenciana.

Al front d'ella, Hugo Peris, de la prehistòrica missaga dels Zurdo. «Benguany tenim 30 alumnes, pels 18 de l'any passat. Es tracta d'una escola jove que està funcionant des de fa un parell d'anys. La gestió que hi havia abans no era regular», explica Hugo Peris.

Evidentment, el raspall és la modalitat per excel·lència en l'escola de Bellreguard, encara que es toquen tots els «pals». «També fem One Wall, frontó i escala i corda amb alguns jugadors. Tenim campions individuals i per parelles de cadets de One Wall. De totes formes, ens centrem més en el raspall», atgeix un dels germans Peris. «Tenim molts cadets que apunten alt. Per exemple, està Carlos Saelles que va per

Hugo Peris, amb els alumnes de l'escola del club de Bellreguard. F.V.

a figura. Té 15 anys i ho domina tot. És una cosa fora del normal. És un poc el 'buque insignia' de l'escola», apunta.

A este municipi de la Safor viuen vora 4.500 veïns, pel que la majoria dels xiquets de l'escola venen de localitats properes, el que els compli-

canar a vore les partides de professionals, una dels inquietuds d'Hugo Peris. «Vull que vegem les partides perquè així poden aprendre i tindràn més afició. Els majors venen amb els pares des d'Oliva, Gandia, Villalonga, Rafelcofer...»

Hugo, ajudat pel seu germà Domingo i per Juan Climent, explica que a Bellreguard ha hagut una generació perduda, sense afició a la pilota. Tanmateix, gràcies al trinquet i a un grup de joves aficionats del poble amb els que estan unint esforços, la catedral està fent més que mai, escola.

L'INTERÈS DE CARIET PER RECUPERAR LA SEUA GRANDESA

VA DEBO

Alberto Soldado

Carlet ha invertit 250.000 euros en la compra del trinquet que es va inaugurar el 15 d'agost de 1947 amb una partida que va enfrontar a les figures de l'època: **Quart i Mora** contra **Juliet d'Alginet i Mellat**. Fins a la inauguració d'un trinquet, Carlet disputava amb el millor equip de joc de carrer que s'havia conegut: **Roget, Albalat i Patet**; invencibles. Amb els anys, aquell recinte es va convertir en una veritable fàbrica de grans jugadors. Una llarga llista en què és impossible oblidar-se de la família dels **Suret**; de la dels **Xalet**, i la dels **Perete**. La Fira de Carlet, durant les festes patronals de primers de setembre, abarrotava les seues grades. En aquella setmana era obligada la presència en dos vesprades de **Genovés** i **Eusebio**. El primer, acompanyat del seu germà, mentre que Eusebio solia fer-ho amb **Xalet II** i **Machi**.

Fa més de vint anys que es van tancar les portes d'un trinquet que havia entrat en clara decadència sotmés a la competència d'altres millor preparats com els de Guadassuar o Alginet. Però l'afició es-

El jugador Perete I.

tava ací, latent, disposada a manifestar-se en quant algú liderara el projecte. I eixe líder té el nom de Jaume Ferrer Ricart, «Perete I», fill de pilotari, campió nacional amb **Pigat II** i **Sarasol II** l'any 1987 i campió l'any 1994, amb la forma del Circuit Bancaixa, amb **Oltra** i el seu germà Perete II, en la inoblidable final del 13 de març en Pe-layo, contra el trio de **Pigat**, **Xalet II** i **Pepe**. Aquella final va tindre tres fills del poble de Carlet xafant les il·loes de la catedral. Eixe líder, dirigeix l'escola de pilota, amb una mitjana de quaranta alumnes que

L'equip de joc de carrer de Patet, Roget i Albalat, en 1953. LEVANTE-EMV

han d'entrenar en el minitrinquet de l'Institut. «Allí ens apanyem», comenta el monitor.

Jaume, que va jugar a futbol en el Mestalla i arribà a la selecció espanyola sub-18, té clar que els alumnes necessiten competir i ho fan en les categories inferiors de les competicions autonòmiques de clubs de raspall i de galotxa, en el trofeu El Corte Inglés. És sorprenent que han de jugar totes les partides programades fora del poble, a casa del rival. «Volem jugar i mentres no dispensem de trinquet, que està en fase de remodelació, hem de fer-ho d'eixa forma. El club d'Alfarp està col·laborant molt», diu Jaume, empleat com a tècnic de manteniment en el Club de Tennis de l'Alcúdia, aclarix que es troba molt a gust treballant com a monitor amb «els nous governants de Carlet, que tenen una

sensibilitat especial cap al nostre esport. El regidor d'esport **Ramón Bernardo Boronat**, de Compro-mís, sap escoltar i recolzar», afirma l'expilolari professional.

La rehabilitació del trinquet es farà en fases. Es vol cobrir i dotar d'il·luminació. La inversió és important i s'espera que en tres o quatre anys pugua estar finalitzada. «Carlet és un poble amb molta afició i tornarà a donar grans jugadors», afirma un il·lusionat Jaume, en el que s'ammuntonen els records de desafiaments junt amb El Genovés o contra ell. «Em vaig retirar als trenta anys, per culpa d'una lesió en el múscle de la que no em vaig recuperar satisfactoriament, ja no podia estar en l'eit i vaig decidir deixar-ho. Però va ser una etapa inolvidable» conclou una de les grans figures que va donar la pedrera de Carlet.

Resultats

↓
Lliga Bankia d'elit de Raspall Femení

Segona jornada (Beniparrell)

CPV Borbotó B **10**
Turismo Rural Bicorp **40**

Ajuntament Beniparrell **40**
CPV Tavernes Blanques **25**

CPV Alqueria d'Asnar **40**
CPV Borbotó A **35**

XXXV Autnòmic de Raspall - Trofeu Diputació de València

Primera - Grup 1 (Jornada 3)

CPV Fenollet **40**
CPV Xeraco B **35**

CPV Piles **40**
Bicorliva A **20**

Primera - Grup 2 (Jornada 3)

CPV Genovés A **25**
CPV Oliva A **40**

CPV Xeraco A **40**
CPV Oros A **30**

XLIII Autnòmic de Galotxa - Gran Trofeu El Corte Inglés

Primera (Jornada 4)

Caixa Popular Meliana **15**
Kiwa Quart **70**

Ajuntament Beniparrell **70**
Ovocity Marquesat **35**

CPV Albuxech **70**
Electrofassar Massalfassar **10**

Lanzadera Montserrat **70**
CPV Faura **60**

XXXIV Trofeu Diputació d'Alacant - Lliga de Llargues

El Campello **0** - Sella A **10**

Parcent **10** - Xixona **6**

Murla **10** - Benidorm **9**

Sella B **3** - Petrer **4** (suspesa)

XXVI Trofeu Diputació d'Alacant - Lliga de Palma

Grup A

Orba **10** - Murla **7**
Benasau **9** - Sella B **10**

Descansa: Laguar

Grup B

Tibi **10** - Sella A **3**
Relleu **10** - Benidorm **2**

Descansa: Agost

XXXI Autnòmic Frontó Pa-rrels - Diputació de València

La Pobla **38** - Chestre **41**

Massalfassar **41** - Museros **29**
Chera - Quart de Poblet (suspesa)